

[A. C. Meyer.]

ikke mange og ikke indgribende. Jeg skal nævne et Par. I § 7 tales der om det af Ministeren nedsatte Udvalgs Berettigelse til at skride ind overfor Chefens kunstneriske Dispositioner, medens man i Lovforslaget kun havde et Udvalg, der kontrollerede, hvad der vedrørte Teatrets Økonomi. Man har ment, at man ved at give et saadant Udvalg, der samtidig blev Institutionen „Dobbeltscenens“ Bestyrelse, en Myndighed, der gik ud over det rent økonomiske, begrænsede Chefens diktatoriske Myndighed. Det er fremhævet meget stærkt, at for at det kongelige Teater skulde komme ind i en Periode af Ro og Sikkerhed, maatte der en myndig Mand til med saa mange Kvalifikationer, at der vist ikke kan siges at være overordentlig mange Mennesker, som har alle disse Kvalifikationer. Man maa dog haabe og ønske, at den Chef, der udnævnes for det nye kongelige Teater, „Dobbeltscenen“, bistaaet af andre, vil være i Stand til at magte denne Opgave, og Udvalget gik da ogsaa ind paa, at dette Kontrolraad, dette Teateraad, hvad man vil kalde det, der skulde overvaage de økonomiske Vilkaar, ogsaa skal beskæftige sig med det kunstneriske. For saa vidt man maatte mene, at Chefen overskred sin Kompetence, ogsaa med Hensyn til Hovedopgaven for Teatret, det rent repertoiremæssige, maa dette Raad være berettiget til at indstille til Ministeren, at der er noget galt paa Færde. Nogen yderligere Myndighed skal Raadet ikke have og maa heller ikke faa. Længere vil man ikke være i Stand til at gaa. Raadet selv, hvis Medlemmer i Lovforslaget var sat til Tallet 3, vil efter Ændringsforslaget blive paa 5 Medlemmer, og man har ment, at denne Udvidelse kunde være paakrævet, fordi Arbejdet i og for sig ikke er saa ringe, dersom Raadet ogsaa skal have Indseende med de rent kunstneriske Affærer foruden de økonomiske. Maa jeg for øvrigt føje til, at det meget ofte vil vise sig, at det rent kunstneriske og det økonomiske hænger saa stærkt sammen, at det ikke lader sig skille, og at derfor en Dom over det økonomiske til Dels ogsaa vil være en Dom over det kunstneriske. 5 Mand vil være et meget passende Antal, og Ministeren er gaaet ind paa Forøgelsen fra 3 til 5.

I § 17 har man ment, at de Forstrækninger paa 13 Mill. Kr., som Teatret har modtaget i Tidens Løb, og som var foreslaaet strøget, dog paa en vis Maade burde staa hen som en Gæld, Nevøen havde til sin Onkel, den gavmilde Stat, der her med et Pennestrøg udslettede 13

Mill. Kr. For saa vidt den nu foreslaaede Ordning ikke skulde kunne holde, men en senere gennemført muliggør Overskud, skal der bevares en Mulighed for at betale Gælden.

I § 18 er der en Bestemmelse, der sigter paa det beklagelige, der eventuelt kan ske: at Teatret ikke er i Stand til under den nye Drift at opfylde sin Mission. Efter § 18 skal Ministeriet i Tilfælde af Opløsning af „Dobbeltscenen“ snarest for Rigsdagen fremsætte Forslag til en ny Ordning, saa at Loven af 1911 ikke har Gyldighed ud over den Sæson, der følger nærmest efter Institutionens Opløsning. Man har herved ment at bidrage til, at en Opløsning ikke vilde virke mere forstyrrende end allerhøjest nødvendigt, og at man saaledes havde nogen Garanti i § 18 i denne Affattelse.

Overfor Udvalget er der i øvrigt fremsat en Række Ønsker og Henstillinger, som jeg imidlertid ikke skal opholde mig ved. For dem, der har siddet i Udvalget og haft med Sagen at gøre, er der ingen Anledning til at genopfriske dem, og andre ærede Medlemmer vil jo gennem Betænkningen kunne gøre sig bekendt dermed, saa det forekommer mig unyttigt at gentage det her. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, hvad jeg allerede straks i mit Foredrag nævnte, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard har afgivet en Særbetænkning. Jeg skal heller ikke opholde mig ved denne, men blot sige, at det ærede Medlem alligevel er saa loyal, at han ikke vil stemme imod Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og det er jeg meget glad ved. Naar nu dette Forslag i Dag, ved en tredie Behandling, forlader Folketinget, saa vil dette vel neppe kunne ske med Enstemmighed, men i alt Fald er Enstemmighed tilkendegivet gennem de store Hovedpartiers Stilling, og hvis der findes en Løse i Rigsdagens Asgaard, vil han i hvert Fald ikke kunne findes i Folketinget.

Jeg skal med disse Ord anbefale det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i dette høje Ting.

Korsgaard: Som allerede nævnt af den ærede Ordfører har jeg afgivet en Særbetænkning. Jeg har ikke stillet Ændringsforslag, jeg har endda i min Betænkning udtalt, at den Ændring af Lovforslaget, der faktisk har fundet Sted ved Udvalgsbehandlingen, har forbedret det oprindelige Lovforslag, og at jeg for saa vidt synes bedre om det ændrede Forslag end om det oprindelige forelagte. Men jeg maa dog understrege — hvad der ogsaa staa i Betænkningen —